

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Piotr Jarmundowicz

Protokolant: Leszek Matuszek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Naczelnika (...) W.

przeciwko małoletnim F. M. i M. M., reprezentowanym przez przedstawiciela ustawowego A. M.

o uznanie czynności za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do strony powodowej Skarbu Państwa – Naczelnika (...)W. we W.umowy darowizny samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...)położonego przy ulicy (...)we W.zawartej w dniu 2 grudnia 2009 r. pomiędzy T. M.a F. M.i M. M., w imieniu których działała jako przedstawiciel ustawowy A. M.(Rep. A nr (...)), której to stronie powodowej przysługuje wobec dłużnika T. M.wierzytelność z tytułu podatku od towarów i usług za okres maj – grudzień 2004 r., styczeń – grudzień 2006 r., styczeń 2007 r. na kwotę 415.964,90 zł. (czterysta piętnaście tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt cztery zł. 90/100) oraz wobec dłużników T. M.i A. M.wierzytelność z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2005 r. i 2006 r. w kwocie należności głównej 821.561,10 zł. (osiemset dwadzieścia jeden tysięcy pięćset sześćdziesiąt jeden zł. 10/100) wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W.z dnia 7 października 2009 r. nr (...)utrzymanej w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W.z dnia 26 stycznia 2010 r. nr (...)co do rozstrzygnięcia za grudzień 2003 r., styczeń, luty, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień 2004 r., decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W.z dnia 25 marca 2010 r. nr (...)w sprawie określenia podatku od towarów i usług utrzymanej w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W.z dnia 12 października 2010 r. nr (...), decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W.z dnia 24 marca 2010 r. nr (...)w sprawie określenia podatku od towarów i usług utrzymanej w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W.z dnia 30 września 2010 r. nr (...), decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W.z dnia 30 marca 2010 r. nr (...)w sprawie określenia podatku od towarów i usług utrzymanej w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W.z dnia 30 września 2010 r. nr (...), decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W.z dnia 17 listopada 2010 r. nr (...)w sprawie określenia podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2005, decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W.z dnia 17 listopada 2010 r. nr (...)w sprawie określenia podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2006;

II. zasądza od pozwanych F. M.i M. M.solidarnie na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa – Naczelnika (...) W.kwotę 7.200 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje pozwanym F. M. i M. M., aby solidarnie uiścili na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego we Wrocławiu) kwotę 15.000,00 zł. tytułem opłaty sądowej od obowiązku uiszczenia której zwolniona była strona powodowa.

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym do tutejszego Sądu w dniu 12.12.2011 r. Skarb Państwa – Naczelnik (...)W.domagał się uznania za bezskuteczną w stosunku do niego umowy darowizny z dnia 02.12.2009 r. zawartej w formie aktu notarialnego przed notariuszem R. B., w której to jego dłużnik T. M., jako darczyńca, darował małoletnim pozwanym F. M.oraz M. M.samodzielny lokal mieszkalny nr (...), stanowiący odrębną nieruchomość o powierzchni użytkowej 46,56 m² położoną we W.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla W.IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Wierzyciel wywodził, że opisana czynność prawna miała na celu jego pokrzywdzenie. Wyjaśniał, że przysługiwały mu względem darczyńcy wierzytelności z tytułu podatku od towarów i usług za okresy: V - XII 2004 r., I - (...), I 2007 r., na kwotę 415 964,90 zł. Nadto darczyńca oraz jego żona A. M. zalegali także z płatnościami z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych PIT 36 za 2005 r. i 2006 r. w kwocie 821 561,10 zł. Wierzyciel prowadził postępowanie na podstawie tytułów wykonawczych – orzeczeń Dyrektora Izby Skarbowej we W. z dnia 16.01.2010 r., 12.10.2010 r., 20.09.2010 r. w sprawie podatku VAT oraz orzeczenia Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W. z dnia 17.11.2010 r. w sprawie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2005r. i 2006r. Naczelnik wskazał, że w toku postępowania egzekucyjnego jako organ egzekucyjny zastosował zajęcie rachunku bankowego, zajęcia wynagrodzenia w firmie (...) sp. z o.o., zajęcia świadczeń ZUS z tytułu zasiłku chorobowego a także zajęcia wynagrodzenia A. M. w firmie (...) sp. z o.o., jednak nie spowodowały one umorzenia całości zobowiązań podatkowych.

Strona powodowa, powołując się na treść art. 527 k.c. wskazała, że zaszły wszelkie wskazane w nim przesłanki dla uznania za bezskuteczną umowy darowizny dokonanej w dniu 02.12.2009 r. przez dłużnika T. M. na rzecz jego małoletnich synów - pozwanych F. i M. M.. Darując opisaną wyżej nieruchomość dłużnik stał się niewypłacalny albowiem nie posiada on już żadnego innego majątku, z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić. Zdaniem strony powodowej, T. M. miał świadomość pokrzywdzenia wierzyciela, wiedział bowiem o toczących się w stosunku do niego postępowaniach podatkowych w sprawie podatku od towarów i usług oraz w sprawie podatku dochodowego od osób fizycznych. Miał także wiedzę co do toczącego się postępowania egzekucyjnego. Dokonując zatem darowizny na rzecz swoich synów wiedział, że uszczupla swój majątek z aktywów, z których wierzyciel mógłby prowadzić egzekucję.

Na koniec wierzyciel wskazał, że nie ma możliwości zaspokojenia się z innego majątku dłużnika.

W odpowiedzi na pozew pozwani reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową – matkę A. M., domagali się oddalenia powództwa w całości z uwagi na brak przesłanek z art. 572 k.c. dla uznania czynności prawnej – umowy darowizny z dnia 02.12.2009 r. za bezskuteczną. Według przedstawicielki przepis ten wymaga spełnienia przesłanki o charakterze podmiotowym, jaką jest świadomość u dłużnika pokrzywdzenia wierzyciela, która to w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca. Przedstawicielka podkreśliła, że T. M. zawarł umowę darowizny w dniu 02.12.2009 r., natomiast decyzje Dyrektora Izby Skarbowej oraz Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej zostały wydane w 2010 roku. Okoliczność ta jej zdaniem przesądzała, że dłużnik w momencie dokonywania czynności prawnej – zawierania umowy darowizny, nie miał wiedzy odnośnie istnienia wierzytelności i jej wysokości, ponieważ fakty te zostały ustalone na mocy odpowiednich decyzji wydanych w związku z przeprowadzeniem kontroli skarbowej. Podkreśliła, że wszczęcia postępowanie kontrolnego nie można utożsamiać z uznaniem, iż kontrolowany podmiot dopuścił się już nieprawidłowości w zakresie obliczania i wypłacania należności publicznoprawnych. Oznaczałoby to bowiem przesądzenie przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy o istnieniu takiej odpowiedzialności a zatem o okoliczności, która w toku procesu może zostać dopiero ustalona. Powyższe wskazuje, że przeświadczenie T. M. istniejące w chwili zawierania umowy darowizny o braku wierzytelności podatkowych powinno zostać uznane za usprawiedliwione. Wniosek ten uzasadnia również fakt, że w dniu 18.09.2009 r. umorzone zostało prowadzone w stosunku do T. M. postępowanie karne w sprawie poświadczenia nieprawdy w okresie od stycznia do grudnia 2004 roku poprzez wystawienie przez niego faktur VAT za usługi doradztwa gospodarczego. Dokumenty objęte tym postępowaniem były także przedmiotem postępowania kontroli skarbowej. W postępowaniu karnym uznano jednak, że faktury są odzwierciedleniem prawdziwych zdarzeń gospodarczych oraz, że nie doszło do popełnienia przestępstwa z art. 271 k.k. Przedstawicielka podniosła także, że nie została spełniona przesłanka niezbędna dla uznania bezskuteczności czynności prawnej związana z niewypłacalnością dłużnika. Cytując twierdzenia wierzyciela odnoszące

się do bezskutecznych czynności podjętych w postępowaniu egzekucyjnym, w szczególności braku możliwości zajęcia jego wynagrodzenia za pracę, wskazała, że aktualnie jest on zatrudniony w charakterze przedstawiciela handlowego, stąd też posiada składniki majątku, z których możliwe jest prowadzenie egzekucji.

Pismem z dnia 18 grudnia 2012 r. Prokuratoria Generalna Skarbu państwa zawiadomiła Sąd o przekazaniu prowadzenia niniejszej sprawy Naczelnikowi (...) W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W decyzji z dnia 07.10.2009 r. nr (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej określił wobec T. M. następujące należności:

- kwotę nadwyżki naliczonego podatku od towarów i usług nad podatkiem należnym za grudzień 2003 r., w wysokości 29 zł,
- zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za styczeń 2004 r., w wysokości 392 zł,
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za luty 2004 r., w wysokości 425 zł,
 - kwotę nadwyżki naliczonego podatku od towarów i usług nad podatkiem należnym za marzec 2004r., w wysokości 495 zł,
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za kwiecień 2004 r. w wysokości 434 zł
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za maj 2004 r. w wysokości 269 zł,
 - kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w maju 2004 r. faktur VAT, w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 8 003 zł
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za czerwiec 2004 r. w wysokości 387 zł
 - kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w czerwcu 2004 r. faktur VAT, w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 9 306 zł
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za lipiec 2004 r. w wysokości 557 zł
 - kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w lipcu 2004 r. faktur VAT, w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 6 659 zł
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za sierpień 2004 r. w wysokości 459 zł
 - kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w sierpniu 2004 r. faktur VAT, w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 15 688 zł
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za wrzesień 2004 r. w wysokości 659 zł
 - kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia we wrześniu 2004 r. faktur VAT, w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 1 452 zł
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za październik 2004 r. w wysokości 355 zł
 - kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w październiku 2004 r. faktur VAT, w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 16 961 zł
 - zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za listopad 2004 r. w wysokości 639 zł

- kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w listopadzie 2004r. faktur VAT , w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 6 962 zł
- zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za grudzień 2004 r. w wysokości 65 zł
- kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w grudniu 2004 r. faktur VAT, w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 26 609 zł.

W dniu 26.11.2009r. T. M. od decyzji tej złożył odwołanie.

Dowód:

- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej we W. z dnia 26.01.2010 r. znajdująca się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

W umowie podpisanej w formie aktu notarialnego w dniu 02.12.2009 r. T. M.darował swoim synom F. M.oraz M. M.na współwłasność samodzielny lokal mieszkalny nr (...)o powierzchni użytkowej 46,56 m² położonego na pierwszej kondygnacji budynku przy ul. (...)we W., dla której Sąd Rejonowy dla W. prowadzi Księgę Wieczystą nr (...)wraz z udziałem wynoszącym (...)w nieruchomości wspólnej. F.oraz M. M.byli reprezentowane przez swoją matkę a żonę T. A.M.. Wartość przedmiotu umowy została przez strony oszacowana na kwotę 300 000 zł.

Dowód:

- akt notarialny - umowa darowizny z dnia 02.12.2009 r. w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

Decyzją Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 26.01.2010 r., nr (...) utrzymano w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 07.10.2009 r. nr (...) co do rozstrzygnięcia za grudzień 2003 r. oraz styczeń, luty, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopada, grudzień 2004 r.

Dowód:

- decyzja Dyrektora Izby Skarbowej we W. z dnia 26.01.2010 r. znajdująca się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

W decyzji z dnia 24.03.2010 r. nr (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej określił dla T. M. następujące wartości podatku od towarów i usług za:

styczeń 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 378 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w styczniu 2005 r. Faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 24 928 zł

luty 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 911 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w lutym 2005 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 29 920 zł

marzec 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 585 zł

- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w marcu 2005 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 43 538 zł

kwiecień 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 585 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w kwietniu 2005 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 7 936 zł

maj 2005 r.

- nadwyżki podatku naliczonego nad podatkiem należnym do rozliczenia w miesiącu czerwcu 2005 r. w wysokości 145 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w maju 2005 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 13 931 zł

czerwiec 2005 r.

- nadwyżki podatku naliczonego nad podatkiem należnym do rozliczenia w miesiącu lipcu 2005 r. w wysokości 251 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w czerwcu 2005 r. w wysokości faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 14 210 zł

lipiec 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 770 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w lipcu 2005 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 13 861 zł

sierpień 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 1 009 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w sierpniu 2005 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 3 688 zł

wrzesień 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 1 066 zł

- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia we wrześniu 2005r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 14 627 zł

październik 2005

- zobowiązania podatkowego w wysokości 455 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w październiku 2005 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 9 483 zł

listopad 2005 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 608 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w listopadzie 2005r. faktur VAT w wysokości podatku

grudzień 2005 r.

- zobowiązania podatkowego
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w grudniu 2005 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 24 185 zł,

Decyzja ta została utrzymana w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W.z dnia 12.10.2010r. o nr (...)(...).

Dowód:

- decyzja z dnia 12.10.2010 r. - znajdująca się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

W decyzji z dnia 25.03.2010 r., nr (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. określił wobec T. M. następujące należności z tytułu podatku od towarów i usług za:

styczeń 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł,
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w styczniu 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 18 585 zł

luty 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł,
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w lutym 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 25 782 zł

marzec 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł,
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w marcu 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 18 911 zł

kwiecień 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł,
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w kwietniu 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 16 468 zł

maj 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł,
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w maju 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 8 078 zł

czerwiec 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w czerwcu 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 11 220 zł

lipiec 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w lipcu 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 11 660 zł

sierpień 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w sierpniu 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 6 380 zł

wrzesień 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia we wrześniu 2006r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 3 795 zł

październik 2006 r.

- obowiązań podatkowego w wysokości 0, 00 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w październiku 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 1 320 zł

listopad 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w listopadzie 2006 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 6 380 zł

grudzień 2006 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 0, 00 zł
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w grudniu 2006 r. faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 7 810 zł.

Decyzja ta została utrzymana w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W.z dnia 30.06.2010 r., nr (...)/(...).

Dowód:

- decyzja z dnia 30.09.2010 r. nr (...)(...)- decyzja znajdująca się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

Decyzją z dnia 30.03.2010 r., numer (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. określił wobec T. M. następujące należności z tytułu podatku od towarów i usług:

za styczeń 2007 r.

- zobowiązania podatkowego w wysokości 343 zł,
- kwoty podatku od towarów i usług do zapłaty z tytułu wystawienia w styczniu 2007 r., faktur VAT w wysokości podatku wykazanego w wystawionych fakturach w wysokości 4 411 zł.

Decyzja powyższa została utrzymana w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej we W.z dnia 30.09.2010r., numer (...)(...).

Dowód:

- decyzja z dnia 30.09.2010 r. numer (...)(...)znajdująca się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

Decyzją z dnia 17.11.2010 r., numer (...), Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. określił wobec T. M. oraz A. M. kwotę podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2005 w wysokości 593.790 zł.

Postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego toczyło się wobec T. M. od dnia 25.01.2008 r., natomiast wobec A.m. od dnia 10.06.2010 r.

Dowód:

- **decyzja z dnia 17.11.2010 r. (...)** znajdujaca się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

Decyzją z dnia 17.11.2010 r., numer (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. określił wobec T. M. oraz A. M. kwotę podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2006 w wysokości 281 468 zł.

Postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego toczyło się wobec T. M. od dnia 25.01.2008 r., natomiast wobec A. M. od dnia 10.06.2010r.

Dowód:

- **decyzja z dnia 17.11.2010 r. (...)** znajdujaca się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

Na podstawie opisanych wyżej decyzji Dyrektora Izby Skarbowej zostały wydane tytuły wykonawcze o następujących oznaczeniach: (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...).

W dniu 26.04.2010 r. Naczelnika (...)W.jako organ egzekucyjny zastosował wobec zobowiązanego T. M.zajęcie rachunku bankowego w (...) S.A.na kwotę 152580,94 zł na poczet należności opisanych w tytułach (...) (...), (...) (...), (...) (...). Przesyłkę zawierającą odpisy tytułów wykonawczych organ egzekucyjny przesłał na adres: (...), W., jednak pomimo podwójnego prawidłowego awizowania T. M.nie odebrał jej z urzędu pocztowego.

Dowód:

- zajęcie rachunku bankowego z dnia 26.04.2010 r., informacja Banku (...) S.A. z dnia 30.04.2010 r., tytuły wykonawcze znajdujące się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

W toku prowadzenia postępowania egzekucyjnego wierzyciel – Naczelnik (...) W.dokonał następujących zajęć wynagrodzenia T. M.w spółce (...) sp. z o.o.:

- w dniu 10.05.2010r. na kwotę 151 488,15 zł do zaległości objętych tytułami wykonawczymi: nr (...), (...)i (...) (...). Na przedmiotowe zajęcie dłużnik zajętej wierzytelności przekazał od dnia 25.05.2010 r. do 21.12.2010 r., kwotę 12280,44 zł, którą zarachowano na koszty egzekucyjne do tytułów oraz częściowo na należność główną i odsetki do zaległości objętej tytułem wykonawczym nr (...);

- w dniu 4.11.2010 r. na kwotę 547145,20 zł do zaległości objętych tytułami wykonawczymi nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), o którym zobowiązany został poinformowany z dnia 23.11.2010 r.;

- w dniu 18.11.2010r. na kwotę 6136,94 zł do zaległości objętych tytułem wykonawczym nr (...), o którym zobowiązany został powiadomiony dnia 9.12.2010 r.

T. M. przestał być pracownikiem firmy (...) Spółka z o.o. z dniem 31.12.2010 r.

Dowód:

- zajęcie wynagrodzenia z dnia 10.05.2010 r., 04.11.2010 r., 18.11.2010 r., informacja (...) Spółka z o.o. z dnia 4.01.2011 r., tytuły wykonawcze znajdujące się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

W dniu 4.02.2011 r. wierzyciel dokonał zajęcia świadczenia ZUS z tytułu zasiłku chorobowego zobowiązanego na kwotę 706 667, 60 zł do zaległości objętych tytułami wykonawczymi nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), o którym zobowiązany został poinformowany dnia 22.02.2010 r. Na poczet przedmiotowego zajęcia dłużnik zajętej wierzytelności przekazał od lutego 2011 r. do czerwca 2011 r. kwotę 3116,68 zł, która została zarachowana na koszty egzekucyjne do tytułu wykonawczego nr (...).

Dowód:

- zajęcie świadczenia ZUS z dnia 4.02.2011 r., tytuły wykonawcze znajdujące się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

W dniu 13.04.2011 r. wierzyciel dokonał zajęcia wynagrodzenia A. M. w firmie (...) Spółka z o.o. na kwotę 1333390,74 zł do zaległości objętych tytułami wykonawczymi nr (...) (...), (...) o którym zobowiązana została poinformowana dnia 4.05.2011 r. Na poczet przedmiotowego zajęcia dłużnik zajętej wierzytelności przekazał od maja 2011 r. do lipca 2011 r., kwotę 18665,44 zł, która została zarachowana na koszty egzekucyjne do tytułów egzekucyjnych (...)i (...).

Dowód:

- zajęcie wynagrodzenia z dnia 13.04.2011 r., tytuły wykonawcze znajdujące się w aktach administracyjnych dołączonych do akt sprawy.

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dowodów z dokumentów, tj. decyzji Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 07.10.2009 r. nr (...), z dnia 24.03.2010 r. nr (...), z dnia 25.03.2010 r. nr (...), z dnia 30.03.2010 r. nr (...), z dnia 17.11.2010 r. nr (...) oraz z dnia 17.11.2010 r. nr (...). Okoliczności w nich stwierdzone nie były kwestionowane przez przedstawicielkę powodów, podobnie jak kwestia wysokości zaległości podatkowych oraz przebiegu postępowania egzekucyjnego i jego skutków, które to wynikały ponadto z przedłożonych do sprawy dokumentów w postaci tytułów wykonawczych oraz zawiadomień o zajęciu rachunku bankowego czy też wynagrodzenia za pracę.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił zeznania świadka T. M. oraz przedstawicielki powodów A. M. tylko częściowo, a mianowicie w zakresie w jakim potwierdzone zostały w przedłożonych do sprawy dokumentach. Sąd podkreśla przy tym, że świadek T. M. w swoich zeznaniach często zasłaniał się niepamięcią poszczególnych istotnych dla sprawy faktów, stąd również i z tego powodu jego zeznania nie mogły być w ustaleniu stanu faktycznego przydatne. Sąd nie uwzględnił jego twierdzeń dotyczących nieznamości stanu jego zadłużenia z tytułu należności publicznoprawnych a także jego niewiedzy o toczących się postępowaniach ponieważ jego zeznania w tej kwestii

były niespójne i nielogiczne. Zaprzeczając, że w 2009 roku miał jakieś zaległości publicznoprawne oraz temu, że wiedział o toczących się wobec niego postępowaniach kontrolnych, przy odpowiedzi na kolejne zadawane mu pytanie potwierdzał okoliczność, że podpisał zawiadomienie o wszczęciu kontroli skarbowej. W kolejnym fragmencie wskazywał także, że odwoływał się od decyzji ustalających wartość jego zadłużenia z tego tytułu. Sąd stoi na stanowisku, że w okolicznościach faktu toczenia się postępowania karnego jak i kontroli skarbowej powinien on zachować szczególną ostrożność i rozagę w podejmowaniu nie tylko decyzji gospodarczych ale i dysponowania swoim majątkiem.

Sąd nie znalazł także podstaw aby uwzględnić twierdzenia zarówno świadka jak i przedstawicielki ustawowej dotyczące powodów dokonania darowizny. Twierdzili oni bowiem, że matka T. M., po której odziedziczył on nieruchomości przy ul. (...) we W., poleciła, aby przekazał je na współwłasność jego synom. Zgodnie twierdzili oni, że matka T. M. zmarła w 2002 roku, jednak nie potrafili podać racjonalnych powodów siedmioletniego okresu zwłoki w przekazaniu tego mieszkania synom T. M. zgodnie z jej wolą.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Powód Skarb Państwa Naczelnik (...) W. domagał się uznania za bezskuteczną w stosunku do niego umowy z dnia 02.12.2009 r. zawartej w formie aktu notarialnego nr A (...), w której jego dłużnik T. M. darował swoim synom – pozwanym F. M. oraz M. M. nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Opisana umowa darowizny dokonana została przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela albowiem spowodowała jego niewypłacalność. Wierzyciel nie zdołał skutecznie odzyskać należności publicznoprawnych, mimo podjęcia szeregu czynności w postępowaniu egzekucyjnym.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wywodziła, że roszczenie powoda nie jest uzasadnione ponieważ dłużnik T. M. w momencie dokonywania darowizny na rzecz pozwanych tj. w dniu 02.12.2009 r., nie miał wiedzy odnośnie istnienia wierzytelności i jej wysokości, ponieważ zostały one ustalone dopiero na mocy decyzji organów podatkowych w 2010 roku.

Bezsporna w przedmiotowej sprawie jest okoliczność istnienia wierzytelności powoda wobec T. M. z tytułu nieuregulowanych przez niego należności publicznoprawnych tj. podatku od towarów i usług i usług za okresy: V - XII 2004, I - XII 2006 r., I 2007 r., na kwotę 415 964,90 zł. Nie było także kwestionowane, że T. M. oraz jego żona A. M. zalegali także z płatnościami z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych PIT 36 za 2005 i 2006 w kwocie 821 561,10 zł.

Z uwagi na treść zarzutów podniesionych przez przedstawicielkę ustawową pozwanych rozstrzygnięcie sporu wymagało dokonania oceny, czy darczyńca – dłużnik powoda T. M. miał wiedzę na temat stanu swojego majątku oraz okoliczności istnienia zadłużenia z tytułu należności publicznoprawnych.

Podstawą materialnoprawną roszczenia powoda był przepis art. 527 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może dochodzić uznania czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do niego, przy spełnieniu następujących przesłanek:

- pokrzywdzenia wierzyciela, jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową,
- działania dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela oraz
- wiedzy lub możliwości, przy zachowaniu należytej staranności, dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Celem instytucji skargi paulińskiej, do której odnosi się powołany wyżej przepis, jest ochrona interesów wierzyciela na wypadek nieuczciwego postępowania dłużnika, który z pokrzywdzeniem wierzyciela wyzbywa się składników swojego majątku na rzecz osób trzecich i w ten sposób stwarza lub pogłębia stan swojej niewypłacalności.

Należy podkreślić, że zgodnie z ogólną regułą z art. 6 k.c. i w myśl art. 232 k.p.c., który odpowiada temu przepisowi na gruncie prawa procesowego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że strona powodowa składając pozew powinna udowodnić fakty, które w jej ocenie świadczą o zasadności powództwa. Udowodnienie faktów może nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego. Przepis ten jest, zatem normą decyzyjną w tym znaczeniu, że przesądza on w określonych sytuacjach o sposobie wyrokowania sądu w postaci uwzględnienia bądź oddalenia powództwa.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że wierzyciel udowodnił wszystkie przesłanki odpowiedzialności dłużnika, co czyniło tą skargę uzasadnioną i skutkowało uwzględnieniem powództwa. I tak, istnienie co do zasady wierzytelności pieniężnej wierzyciela - Skarbu Państwa z tytułu należności publicznoprawnych wobec T. M. było okolicznością bezsporną, również wysokość jego zadłużenia nie była kwestionowana. Materiał dowodowy wskazywał też, zdaniem Sadu, że dłużnik miał pełną świadomość istnienia swojego długu. Z dokumentów dołączonych do sprawy wynikało, że wszczęcie postępowania kontrolnego wobec T. M. nastąpiło w dniu 25.01.2008 r. Okoliczność tą potwierdził także dłużnik wskazując, że podpisał zawiadomienie o wszczęciu postępowania kontrolnego. Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy wskazują, że czynnie uczestniczył on w postępowaniach toczących się z jego udziałem - i to zarówno podatkowych, kiedy to odwoływał się od wydanych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej decyzji ustalających wysokość jego należności podatkowych jak i karnym, mającym za przedmiot ewentualne popełnienie przez niego w 2004 r. czynu z art. 271 k.k. Podkreślić należy, że decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej, w której ustalono jego zobowiązanie finansowe z tytułu podatku od towarów i usług za okresy XII 2003 r. oraz I-II i IV-XII 2004 r. zapadła w dniu 07.10.2009 r. Natomiast w dniu 26.11.2009 r. T. M. złożył od tej decyzji odwołanie, stąd też należy uznać, wbrew jego zapewnieniom, że w dniu dokonywania darowizny, tj. dnia 02.12.2009 r. miał on pełną świadomość nie tylko istnienia długu ale i jego wysokości. Sąd wziął oczywiście pod uwagę, że wartość jego zobowiązania publicznoprawnego nie była jeszcze wtedy ostateczna, jednak z uwagi na całokształt okoliczności, jakie wtedy miały miejsce, wielość toczących się postępowań podatkowych oraz stan majątku dłużnika – tj. m.in. niewielkie środki zgromadzone na rachunku bankowym (o czym świadczy zajęcie rachunku bankowego dokonane w kilka miesięcy po dokonaniu darowizny), dłużnik powinien był przypuszczać, że takie przesunięcie majątkowe uniemożliwi zaspokojenie wierzytelności Skarbu Państwa. Zdaniem Sądu umowa darowizny miała jedynie na celu ochronę posiadanego przez niego majątek, dlatego też T. M. działał w złej wierze przenosząc na pozwanych własność nieruchomości. Dokumenty dołączone przez wierzyciela świadczą, że pomimo prowadzenia z majątku dłużnika, tj. z rachunku bankowego oraz wynagrodzenia za pracę, nie został on zaspokojony ze swoich wierzytelności ani w chwili dokonywania zaskarżonych czynności ani w chwili obecnej. Zdaniem Sądu nie ma znaczenia fakt, czy wierzyciel podjął wszystkie dostępne mu wtedy metody egzekucji. Zgodnie bowiem z ugruntowanym poglądem nie jest konieczne prowadzenie egzekucji kolejno z poszczególnych składników majątku dłużnika, aż do skutku, gdyż narażałoby to wierzyciela na zbędne koszty, niepotrzebną przewlekłość i oznaczało przelanie na wierzyciela skutków niepowodzeń kolejnych egzekucji, których przyczyny mogą być różne (por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 18.09.1998 r., sygn. III CKN 612/97).

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdza, że zaskarżona czynność dłużnika w postaci darowizny nieruchomości na rzecz jego synów została niewątpliwie dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był poprzednio. W wyroku z dnia 28.11.2001 r. (IV CKN 525/00) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że pokrzywdzenie wierzyciela powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela. Bezspornie na skutek czynności dłużnika nastąpiło zmniejszenie jego majątku, gdyż ubyły z niego wartościowe składniki. Należy jeszcze wskazać, że oceny czy czynność prawna dłużnika krzywdzi wierzyciela należy oceniać nie według chwili dokonania tej czynności lecz według chwili jej zaskarżenia. W przedmiotowej sprawie dokonanie zaskarżonej czynności w postaci umowy darowizny nieruchomości powiększało jego niewypłacalność w momencie ich zaskarżenia tj. w grudniu 2011r. (wierzyciel nie wyegzekwował w postępowaniu egzekucyjnym należnych mu kwot), nadto między niewypłacalnością dłużnika, a podjęciem przez niego czynności prawnych zachodził związek przyczynowy. T. M. działał zatem z pełną

świadomością pokrzywdzenia wierzyciela – Skarbu Państwa, ponieważ był świadomy istnienia swojego zobowiązania. Nadmienić można jeszcze w tym miejscu, że w przypadku dłużnika należy mówić nie tyle o zamiarze ewentualnym (co jest wystarczające przy skardze paulińskiej) ale o bezpośrednim świadomym zamiarze pokrzywdzenia wierzyciela.

Zgodnie z art. 529 k.c. jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, to samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny. Chwilą darowizny była chwila zawarcia umowy darowizny tj. 02.12.2009 r. Pozwani nie zdołali obalić tego domniemania poprzez wykazanie, iż w tamtym czasie T. M. nie zdawał sobie sprawy, że działał z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 w zw. 99 k.p.c. w zw. § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) i mając na uwadze, iż powód wygrał sprawę w całości, zasądził na jego rzecz koszty procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7200 zł uzasadnione niezbędnym nakładem pracy radcy prawnego, charakterem sprawy oraz wkładem pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pozwany aby solidarnie uiścili na rzecz Skarbu Państwa kwotę 15 000 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniony.